

τὴν Πέλαγος Καρπάδιον, γυρίζει μίλια 60. κεῖται με-
ταξὺ τῆς Ρόδου πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κρήτης πρὸς δυ-
σμάς, τῆς ὁποίας ἀκρωτήρια ὀνομασὰ εἶναι τὸ Θαύτειον,
κληθεὶς ἄπο Θαύτος τὰ οἰκιστῶν. ἦτον ποτὲ καὶ πόλις ἐν αὐ-
τῇ τὰ αὐτὰ ὀνόματος, καὶ τὸ Ἐφιάλτιον. ἡ δὲ πόλις ταύ-
της Ποσειδίου τοπάλαι ἐλέγετο, τετιμημένη τανυῦ εἰς θρό-
νον Ἀρχιεπισκόπου. λέγουσιν ὅτι ἀρχῆθεν εἰς αὐτὴν τὴν
γῆσον νὰ μὴ ἦσαν λαγῶν, οἱ δὲ Καρπάδιοι νὰ τὰς ἔ-
φερον ἔξωθεν, καὶ τὸσον νὰ ἔγιναν πολλοὶ, ὥστε νὰ τὰς ἔ-
φαγον καὶ τὰς ἀγρὰς, καὶ τὰς ἀμπέλους. ὄθεν καὶ παροιμία
ἀπ' αὐτῶν ἐρρέθη, ὁ Καρπάδιος τὸν λαγῶν, κατ' ἔλκει-
ται τὰ ἐπηγάγετο. καὶ ἕτερα, Καρπάδιος τὸν μάρτυρα. καὶ
τὰ ἔξῃς.

Περὶ τῆς Ρόδου Νήσου.

1. Ἐξοχωτέρα πασῶν τῶν ῥηθειῶν Νήσων, καὶ ὀψισμο-
τέρα εἶναι ἡ Ρόδος, περὶφημος πάντοτε καὶ ἐπαινετὴ, διά τε
ἄλλα πολλὰ προτερήματα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν δὲκραςίαν
τῶ ἀέρος. πρότερον ἐκαλεῖτο Ὀφίῦσσα, ἄπο τῶν ἐόντων
αὐτῇ πολλῶν ὄφειων, τὰς ὁποίας ἀνείλεν ὁ Φόρβας, καὶ
ἐλεύθερώσας τὴν Νῆσον ἐκ τῶ φόβου κατώκισεν εἰς αὐτήν.
Τελχινίς, ἄπο τῶν οἰκησάτων ἐν αὐτῇ Τελχίνων, τὰς ὁ-
ποίας λέγουσι νὰ ἦσαν γόνιμοι, θείω καταρρέοντες τὸ τῆς
Στυγὸς ὕδαρ, ζῶντες καὶ φυτῶν ὀλέθρα χάριν. κατὰ δὲ
ἄλλας ἔτοι ἐσάθησαν μηχανικοὶ τεχνῖται, ὄρεται τὰ σι-
δήρα, καὶ τὰ χαλκῶν, καὶ τὰ ἔξῃς. ἐλθόντες πρῶτον ἐκ τῆς
Κρήτης εἰς τὴν Κύπρον, κακεῖθεν εἰς τὴν Ρόδον. Αἰ-
θραία, μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἐκεῖ ὁ ἀὴρ καθαρώτερος πλεῖον τῶν
ἄλλων τόπων· διότι κατὰ τὸν Σωλῖνον, ἔδέποτε ὁ Οὐ-
ρανὸς εἶναι εἰς αὐτὴν ἔτω σινεφῆς, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται
ὁ ἥλιος. Κορυμβία, Ἀταβυρία, Σταδία, καὶ τὰ ἔξῃς.
Ρόδος δὲ τελευταῖον ἐκλήθη, ὅθεν τὰ πολλὰ ῥῶν αὐτοῦ
δορεῖ-

δονεῖσθαι, πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον, ὡσαύτ' ὅπῃ πολὺ κει-
 ρὸν γὰ ἐκρύβθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ὑπερον γὰ ἐφάνη ἡ
 νῆσος. ἢ κατὰ τὸν Διόδωρον Σικελ. βιβλ. ε'. γὰ παρωνο-
 μιάθη ὑπὸ Ῥόδου τῆς θυγατρὸς τῆ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀλίας
 τῆς ἀδελφῆς τῆς Τελχίνων, τῆς ὁποίας ἐραθεῖς ὁ Ἥλι-
 ος, ἠφάνισε τὸ ὄπιπολάζον ὕδωρ, καὶ ἐγέννησε τὴν ἀπ' αὐ-
 τῆ κληθούσας Ἠλιάδας ἑπτὰ τὴν ἀειθμὸν, καὶ τὰ ἑξῆς
 ὄθον καὶ ἰσρά τῆ Ἠλίου καλεῖται. ὁ δὲ Πίνδαρος καλεῖ
 αὐτὴν θυγατέρα τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τύμφω τῆ Ἠλίου,
 καὶ τὰ ἑξῆς. Γυεῖζει αὕτη ἡ νῆσος μίλια 150., ἢ μόνον
 125. ἀπέχει τῆς Καρπάθου μίλια 60., τῆς Ἀλεξανδρείας
 550. τῆς Κύπρου 300., καὶ τῆς ἀντικρῦ Ἀσίας 40.

2. Ὀνομασὰ Ἀκρωτήρια τῆς Ῥόδου εἶναι ταῦτα. ἐκεῖ-
 να ὅπῃ ἀφορᾷ πρὸς βορέαν, καλεῖται Πανὸς ἄκρον. τὸ δὲ
 πρὸς μεσημβρίαν ἐκνεῦον, πλησίον τῆς Καμείρου, Μυλαν-
 τία. τὸ ὄρος ταύτης, ὅπῃ κεῖται κατὰ τὸ Μεσόγειον, Ἀρ-
 ταβύριος καλεῖται, καὶ Ἀτάβυρις. ὁ δὲ ποταμὸς Φῦσκος
 λέγεται, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐκ τῆς Ἰνέας Πηγῆς. Πό-
 λεις δὲ ποπάλαι εἶχε τὴν Λίνδον, ὅπῃ ὄρος κτιθεῖσαν,
 καὶ πολὺ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ Ἀλεξανδρείαν ἀνατείνουσα.
 ἐξ αὐτῆς ἦτον Κλεόβελος ὁ εἰς τῆς ἑπτὰ Σοφῶν. εἶχε αὕτη
 ἡ πόλις καὶ Ναὸν ἀξιόλογον τῆς Λινδίας Παλλάδος, ἴδρυ-
 μα τῆς Δαναΐδων. ἐκ τῆς Λινδίων ἐκράτησε καὶ ἡ παροιμία
 ὡς Λίνδιοι τὴν θυσίαν, ὅπῃ τῆς δυσφήμας ἱερουργούντων. τὴν
 Κάμειρον, καὶ τὴν Ἰάλυσον, ἢ καὶ Ἰάλυσον, ἡ ὁποία ὑπε-
 ρον μετωνομάθη Ῥόδος ὁμωνύμως τῆ Νήσω. ἐκτίσαν αὐ-
 τὰς τὰς πόλεις οἱ τρεῖς υἱοὶ τῆς Κερκίας, ἐνὸς ὄντος ἐκ τῆς
 ἑπτὰ Ἠλιαδῶν, καὶ τῆς Κυδιππῆς, ὁ Λίνδος, ὁ Κάμει-
 ρος, καὶ ὁ Ἰάλυσος, ὀνομάσαντες αὐτὰς ἕκαστος τὴν ἰδίαν,
 ἐκ τῆς ἑαυτῆς ὀνόματος. Ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν, ὅτι αὐ-
 τὰς ἐκτίσαν ὁ Τληπέλεμος, ἐλθὼν εἰς τὴν Ῥόδον ἐξ
 Ἀργούς, μετὰ τὸ φονεῦσαι τὸν Δικύμνιον, καὶ ὀνομάσαν
 αὐτὰς, ὁμωνύμως ταῖς θυγατράσι τῆς Δαναῆς, ὅσιν προσ-

δεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, αὐτὴ κατώκησε, βασιλεύσας
 ἄτυχως πάσης τῆς Νήσου, καὶ στρατεύσας ὑπερον μετ' Ἀ-
 γαμέμνονος εἰς Ἴλιον, παρέδωκε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ῥό-
 δου, Βύτῃ τῷ ἐξ Ἀργεῶν αὐτῷ μεταχρόντι τῆς φυγῆς, καὶ
 τῷ ἐξῆς. Ἡ Ῥόδος πόλις, διάσημος ἐσάθη τοπάλαι καὶ
 φέρημος, διά τε ἄλλα πολλὰ, καὶ διὰ τὴν σωμυλίαν, καὶ διὰ
 τὰς χολὰς ὅπῃ εἶχον· ἐκ τῶν ὁποίων ἐπισημότεραι ἦσαν
 αὐταί· ἡ Ἀθουαϊκὴ, ἡ Ἀλεξανδρινή, ἡ τῆς Ταρσοῦ, καὶ
 ἡ Μασιλιανὴ· προσμετρεῖτο μετ' αὐταῖς καὶ ἡ Ῥοδία.
 διασημότερον τῶν ἄλλων θαμάτων τῆς Ῥόδου, ἦτον ὁ ἐν τῷ
 μέσῳ αὐτῆς τῆς πόλεως ἰσάμενος Κολοσσός, ἦτοι τὸ Εἰ-
 δωλὸν τῷ Ἡλίῳ, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ὕψος ἦτον πήχεων
 70, καὶ οἱ δάκτυλοί τε ἦσαν μείζονες πολλῶν Ἀνδραύτων,
 ὥστε μόλις ἐδωιάτι τις ν' ἀγκαλιάσῃ τὸν μείζονα δάκτυλον
 τῆς χειρός τε. εἰς τὸ σῆθος αὐτῆ εἶχον ἔσοπτρον, ὅπου
 ἐφαίνοντο αἱ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἀναγόμεναι νῆες· Ἀ-
 πετελέθη ὑπὸ Χάρητος τῷ Λυδίου ἐν ἔτεσι δώδεκα, διὰ
 τερακοσίων ταλαύτων, τὰ ὅποια ἔλαβον ἐκ τῶν λαφύρων
 τῆ βασιλείας Δημητρίου. Ἐσάθη ὄρθιος 56. ἔτη, εἶτα ὑ-
 πὸ σεισμῶν τῆς γῆς καταπέπτωκε, καὶ πεσημένος εἰς θαῦ-
 μα ἔφερε· τὸς ὀρώντας. Ἀφ' ἧ ἐκυεῖδύσε τὴν Ῥόδον ὁ Βα-
 σιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Σουλτάνων,
 ἐφόρτωσεν ἐξ αὐτῆς χάλκωμα 900· φορτώματα καμήλων,
 διὰ νὰ τὸ πηγαίῃ εἰς τὴν Ἀλεξάνδραν. Ἦσαν ἐν αὐτῇ τῇ
 πόλει, πλὴν τῶν Κολοσσῶν, καὶ ἄλλοι ἐλάσσονες·
 Κολοσσοὶ 100. ἔγινε ποτὲ πόσος μέγας σεισμός εἰς τὴν
 Ῥόδον νῆσον, ὥστε πάντα τὰ ἀξιόλογάτης ὀλοτελῶς ἠφα-
 νίσθησαν. ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ Ἀντωνῖνος διὰ πολλῶν ἐξόδων
 τὴν ἀνωκοδόμησε. τὰ παλαιὰ τεῖχη αὐτῆς ἦσαν διάσημα,
 ὡσπερ τὰ Βαβυλώνια, τὰ Μεμνώνεια εἰς τὰ Σῆσα τῆς
 Περσίδος, τὰ Ἀμβρῦσια εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ τὰ Βυζάν-
 τια. Ἐτιμήθη αὐτὴ ἡ πόλις εἰς θρόνον Μητροπολίτου. εἶ-
 ναι καὶ πῶρα ὀχυρωτάτη, καὶ δυσπολέμητος, καὶ καλῶς ὀιδυ-

ναμωμένη . κειμένη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου, μέλιμνα, καὶ μετ' ἐμπόριον ὠφέλημον .

3. "Ωρίζον πρῶτον αὐτῷ τῷ νῆσον Βασιλεῖς αὐτόχθονες . εἶτα πέμψας ὁ Ἀντίγονος τὸν Δημήτριον μετ' εὐρυμα πολλότατον, καὶ μετ' εὐρύον μέγαν κατὰ τῶν Ῥοδίων, ἔκαμν εἰς αὐτῷ μεγάλῳ βλάβῳ . μετὰ ταῦτα ἦλθεν ἡ Ῥόδος εἰς τῷ δεσποτείαν τῶν Ῥωμαίων, ὅμῃ μετὰ τῆς Ἀσίας . μεταπεθείσης δὲ τῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπέκειτο εἰς τῆς Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ὅπῃ ἐκυριόθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἐν ἔτει ἄπο Χριστοῦ 664 . τὴν ἐλαθέρωσαν ἀπ' αὐτῆς οἱ Ἰωαννῖται Ἰππεῖς, τῆς ὁποίας ὁ Χαλκοκονδύλης Ναζηραῖος καλεῖ, ἦτοι οἱ νῦν καλέμενοι Μαλτέζοι, ἐν ἔτει ἄπο Χριστοῦ 1308 . διὰ τῆς Γελλέλης Βιλαρῆς τῆς Γάλλου, τῆς μεγάλης Μαγίστρας αὐτῶν . (πρὸ τῆτων δὲ τῷ ὤρισαν καὶ οἱ Βούρκοι ἐν ἔτει 1122 .) καὶ εἶχον αὐτῷ ὠρεῖα τῶν 200 . ἐπὶ, ἕως ὅπῃ ἐλθόντες κατ' αὐτῶν οἱ Τῦρκοι διὰ τῆς Σελτῆν Σελειμῶν, ἐδίωξαν αὐτῆς, καὶ ὤρισαν τῷ νῆσον, ἐν ἔτει 1522 . τῆς κατὰ Δεκεμβρίου, καὶ ὅμῃ μετ' αὐτῷ ἐπῆραν ἀπ' αὐτῶν τῷ Κῶ, καὶ τῷ Βέδρον, ἦτοι τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μποδρέμ . ἔκτοτε δὲ ἐσερῶθη πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχαίων . ὅσα δὲ ἔχνη σώζονται, φανερώουσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν αὐτῶν Ναζηραίων . Ὁ Φιλόσοφος Ἀρίστιππος ὅταν ἐσώθη ἐκ τῆς ναυμαχίας εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῶν Ῥοδίων, ἰδὼν χήματα τινα γεωμετρικὰ, ἐβόησε τοῖς συμπαρῶσι „ καλὰ ἐλπίζομεν, ἢ ὅτι ἔχνη ἀνθρώπων βλέπω . Ῥόδιος γράφεται Ἀπολλώνιος ὁ γράφας τὰ Ἀργοναυτικὰ, Διαγόρας ὁ ἐλθὼν εἰς τῆς Ὀλυμπικῆς ἀγῶνας μετ' αὐτῆς δύο ἑοῦς τε, τὸν Ἀκισίλαον, καὶ τὸν Δαμάγητον, καὶ μετ' αὐτῶν τῆς θυγατρὸς τε τῆς Πισίδωρον, τῆς ὁποίας καὶ τῆς τρεῖς ἰδὼν νικήσαντας, καὶ σεφανωθούτας, ἀπέθανον ὑπὸ τῆς χαρᾶς τε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ τὰ ἔξῃς . ἔ' πολὺ σμακρὰ τῆς Ῥόδου κείται ἡ Ἐλεῦσα νῆσος, κληθεῖσα ἕως ἄπο τῆς θυγατρῶν

τῶν Ῥοδίων, τὰς ὁποίας ἔθετον ἐκεῖ πρὸς φύλαξιν, ὅταν οἱ Ῥόδιοι δεῦ ἦσαν ἀρκετοὶ γὰ δώσωσιν εἰς τὰς Ἀθιναίους τὰς βαρεῖς φόρας, ὅπῃ αὐτ' αὐτῶν ἐζήτου. Ὑπὸ τῆς Ῥόδου Νήσου προσωνομάθη καὶ τὸ Καρπάθιον Πέλαγος, καὶ Ῥοδιακόν. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νήσων, τῶν ἀδρακειμῶν τῇ Λυκίᾳ, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ Μεγίστη, ἡ Δολιχίστη, καὶ αἱ Χελιδονίαι Σκόπελοι, εἴρηται καὶ ἀνωτέρω, ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν, ὡς περὶ καὶ περὶ τῶν ἀδρακειμῶν τῇ Παμφυλίᾳ, καὶ τὰ ἐξῆς.

Περὶ τῆς Κύπρου Νήσου.

1. Ἡ Κύπρος εἶναι μία τῶν μείζονων νήσων τῆς ἕσσης θαλάσσης, καὶ ἡ τελευταία καὶ μεγίστη πασῶν τῶν νήσων τῆς Ῥηθείσης Ἀσίας, ἡ ὁποία πρῶτον ἐλέγετο Μακαρία διὰ τὴν εὐκρασίαν καὶ εὐφορίαν τῶ τόπων, μετ' ὅλον ὅπῃ ὁ αἶρ αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι θερμὸς, πλὴν εἰς εἰς τὴν ἀπὸ βορῆς τῆς Κερύνης, ὅπῃ ὁ βορρῆας ἔρχεται ψυχρὸς, διερχόμενος διὰ τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς τὰ ὄρη, ὅπῃ ὁ αἶρ εἶναι ὀξύτατος. Σφήκεια, ὕπὸ τῶν Σφηκῶν τῶν ἐνοικησάντων αὐτῇ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἕθνος, ἕτω λεγόμενον. Κερασία, ὕπὸ τῶν Κεράτων, ἢ τοῖ τῶν ὄξωχῶν, τὰς ὁποίας ἔχει αὐτὴ ἡ νῆσος. Κύπρος, ὕπὸ τῆς Κύπρου, ἢ τοῖ τῆς χαλκῆς τῆς ἐκεῖ πρῶτον εὑρέθη, ὡσαύτ' ὅπῃ αὐτὴ ἡ νῆσος βρήθει μεταλλῶν, χαλκῆς τε, σιδηρίας, καὶ τῶν παρομοίων. ἢ ὕπὸ τῆς ἔχειν γλυκὺν κροφόν, καὶ λιπαρῶν. ἀξιοῦται πάντοθεν πελάγει. ἀπὸ μὲν δύσεως ὑπὸ τῆς Παμφυλίας Πελάγους, ὕπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Πελάγους, καὶ τῆς Συριακῆς. ὕπὸ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Συριακῆς Πελάγους, καὶ ὕπὸ ἀρκτων ὑπὸ τῆς Κιλικίας Αὐλῶνος. Αὐλῶν δὲ ἐστὶ ἐσθὴ ἀναφορὰ τῆς ὕδατος, ἡ Αὐλῶνες λέγονται τὰ μεταξύ τῶν Φαράγγων Στενά, καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμεναί. τὸ μῆκος ταύτης τῆς νήσου

εἶναι μιλίων 210. τὸ πλάτος 65. καὶ ἡ περιμέτρος 550. Ἀφίσταται ἡ Κύπρος καὶ πρὸς τὸν Στράβ. ἀπὸ τῆς Ἀκάμαντος ἄκρας, ἕως τῆς Σελινούτης τῆς τραχείας Κιλικίας 5αδίους χιλίας, πρὸς Σίδωον δὲ τῆς Παμφυλίας 1600. πρὸς δὲ Χελιδονίας 1900. ἀπὸ δὲ τῆς Ἰόππης, ἢ τοῦ τοῦ Ἰάφου μίλια 300, καὶ ἀπὸ τῶν Ἱερουσολύμων 340.

2. Ἡ παραθαλασσία περιγραφή αὐτῆς ἔχει ἔτι κατὰ τὸν Πτολ. ὁ Ἀκάμας τὸ Ἀκρωτήριον, κοινῶς λεγόμενον ὁ Κάβος τῆς Ἀγίας Ἐπιφωκίας, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς δυσημῶς τῆς νήσου, καὶ ἐκτείνεται πρὸς τὰ Βόρεια. πόρρω τῆς αὐτῆς μίλιον κείται Νησίον λεπτὸν αἰσῶν κάπεργον. μετὰ τῆτο, ἐπὶ μεσημβριῶν εἶναι ἡ Νέα Πάφος, πόλις ποτὲ μετὰ Διμεῖα, εἰς τὸν Δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Κύπρου, κτεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀγαπλώρος. εἰς αὐτῆν τὴν πόλιν ἐσέβητο ἡ Ἀφροδίτη, ὅθεν ἀπ' αὐτῆς Παφία ἐκαλεῖτο. καὶ μετ' ὅλον ὅπῃ ταυτὶ κείται εἰπεῖον, εἶναι ὁμῶς ἐμπορεῖον. Ζεφύρειον ἄκρον. Πάφος παλαιά, πόλις πόρρω τῆς Αἰγιαλῆ δέκα 5αδίας, ἡ ὁποία ἔχει Λιμεῖα, ἡ Ἰφορμον. Δρέπανον ἄκρον, καὶ μετὰ τῆτο Φρέειον ἄκρον, ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ μεσημβριανὴ πλοῦρά τῆς νήσου. Κέειον, πόλις ποτὲ. Λύκα ποταμὸς ἐκβολαί. Κυριας ἄκρα, ἡ ὁποία εἶναι Χερρόνησιώδης. Ἀμαθῆς, πόλις ποτὲ. Τετία ποταμὸς ἐκβολαί. Κίτιον πόλις ποτὲ, κοινῶς Κίτι, λιμεῖα ἔχουσα μέτερον. Ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἦσαν Ζυῶν ὁ τῆς Στωϊκῆς Αἰρέσεως Ἀρχιγένης, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἰατρός. Δάδες ἄκρα. Θρόνοι, πόλις ποτὲ, καὶ ἄκρα. ἀπὸ τούτων τῶν θρόνων ἀρχεται ἡ ἀνατολικὴ πλοῦρά, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι καθεξῆς, Ἀμμάχοςος, οὐ πολὺ σμακρὰ τῆς παλαιᾶς Σαλαμίνας, ἢ τοῦ τῆς Κωϊσαντίας, πόλις ταμάλισα ὄχυρά, ἐναπτιωθεῖσα ποικίλῃς ἰχυραῖς εἰς τὰς καταδρομὰς τῆς Τέρκων, τὸσον διὰ θαλάττης, ὅσον καὶ διὰ ξηρᾶς, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐπαθεῖν ἐλευθέρως τὰ ἔχεται δεινά. καλεῖται κοινῶς Φαμαγόσα. μετὰ ταύτην εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Πεδουκίας

δαίς ποταμῶ. εἶτα ἡ Σαλαμίς πόλις, ἣτις καὶ Σαλαμῖν Κυπεία καλεῖται, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Τόλκρῳ τῷ ἀδελφοῦ τῷ Τελαμωνίῳ Αἴαντος, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας, καὶ ὀνομαθεῖσα ὁμωνύμως τῇ ἑαυτῆ Πατειδί. ὕστερον αὐτῇ ὀνομάθη Κωνσταντία, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου αυτοκεφάλου, ὑφ' ὃν ὑπόκεινται 14. Ἐπίσκοποι, ἔχοντες τὰς θρόνους αὐτῶν ἐν πόλεσι ταῖς εὐδον ποτὲ ἔσται τῆς Νήσου. Ἐλαία ἄκρα, καὶ μετὰ ταύτῃ, Οὐρά Βοός. ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ἡ βορεία πλοῦρά, ἔχουσα ἀξιογραφὴν ποταμῶν. μετὰ τὴν τῷ Βοός Οὐρῶν, Καρπασία, πόλις ποτὲ Ἀχαιῶν Ἀκτὴ, Ἀφροδίσιον, Μακαρία, Κερωνία, Λαπίθου ποταμῶ ἐκβολαί. Λάπιθος πόλις, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν Λακόνων, καὶ Πραξαῖδρε. αὐτὴ εἶχεν Ἰφερμον, καὶ Νεώρια. Κρομμύων ἄκρα. Σόλοι, πόλις ποτὲ Καλλίνεσσα ἄκρα. Ἀρσινόη πόλις ποτὲ, καὶ Λιμῶν. εἶτα καὶ ἕτερος λιμῶν, Λόκολλα καλέμενος, καὶ μετὰ τούτων, ποδάλιον ἄκρον. πανυῶ ὀνομασθῆ Ἀκρωτήρια τῆς Κύπρου εἶναι ταῦτα. ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι εἰς τὴν τελευταίαν ἄκραν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς νύκταν, κοινῶς καλεῖται Κάβος καὶ Ἁγίος Ἀνδρέας, τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν, Κάβο δὲ Γάπκι. τὸ πρὸς Χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κάβο δὲ Γρέγια, καὶ τὸ πρὸς Βορείαν, Καρμακίτι ὀνομάζεται.

3. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Κύπρου ἦσαν τοπάλαι αἰδέ, Χύτρος, πόλις ποτὲ μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, κοινῶς Χίται. Τειμηθεῖς, τῆς ὁποίας Ἐπίσκοπος ἐσάθη ὁ θαυματουργὸς Σπυρίδων, καὶ Ταμασός. ἐξ αὐτῶν δὲ πασῶν τῶν ῥηθειῶν πόλεων, τοπάλαι ἀξιόλογοι πόλεις ἦσαν εὐνέα, κατὰ τὸν Σικελ. Διόδωρον βιβλίῳ 15. ἡ ὑπὸ δὲ ταύταις ὑπῆρχε τεταγμένη μικρὰ πολιίσματα, τὰ προσκυρῆντα ταῖς εὐνέα πόλεσιν. ἐκάστη δὲ τῶν εἶχε Βασιλέα, τῆς μὲν πόλεως ἀρχόντα, τῶν δὲ Βασιλεῖ τῶν Περσῶν ὑποπεταγμένον. πανυῶ δὲ Μητρόπολις τῆς Νήσου, καὶ πρωτεύουσα τῶν ἄλλων εἶναι ἡ Λεωκασία, κοινῶς λεγομένη Νι-

κωσία, κειμένη εἰς τὸ Μεσόγειον, καὶ τὸν ἑρόνον τῆ Ἀρ-
 χιεπισκόπου ἔχουσα. εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ ἑρόνος τῆ Πασιᾶ.
 ἡ περιμέτρος τῆς εἶναι πλεῖον τῶν τεσσάρων μυρίων, καὶ πα-
 ρομοιάζεται κατὰ τὴν θέσιν μετὰ τὴν Φλωρεντίαν. ἔχει
 φρέατα, καὶ πηγὰς ὑδάτων, κρείττον τῶν ἄλλων πόλεων τῆς
 νήσου. πρὸς τὸν βόρειον Αἰγυπιαλὸν κεῖται ἡ Κερωνία, κοινῶς
 Κερίτι, ὀλίγον ὄχυρά. ὁ λιμὴν ταύτης εἶναι σμικρότα-
 τος. πρὸς δὲ τὸν Ἀνατολικὸν, δεῖσκεται ἡ Φαμαγόσα, ὡς
 εἴρηται, κλειδί ποτὲ τῆς Κύπρου. πλησίον ταύτης εἶναι ἡ
 Κωνσταντία, καὶ μία λίμνη γαστρὸν ποιῶσα τὸν ἀέρα. ἀ-
 κολαθεῖ ἡ Πάφος, καὶ εἰς τὴν πλάταν ἑκείνου, εἰς τὴν ὀ-
 ποίαν δεῖσκονται αἱ Ἀλικαί, εἶναι καὶ ἡ Δερμισοῦ, ἐμπό-
 ριον ἀτείχιστον μετὰ Λιμνίαν, ἀπὸ πλεῖστον μετὰ τὸν λιμνίαν
 τῆς Ἀλικῆς, εἰς τὸν ὅποιον θαμίζουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι. ἡ
 Κώμη ὅπερ κεῖται ἀπὸ τῆς λιμνῆς τῆς Ἀλικῆς, ἐν μίλιον,
 Λάρνακα καλεῖται, εἰς τὴν ὅποιαν διέχουσιν οἱ Κόνσου-
 λοι, καὶ οἱ πραγματῶταί. τοπάλαι ἐδιδαιρέτο ἡ νῆσος αὐ-
 τὴ εἰς τέσσαρα μέρη, ἡ Ἐπαρχίας. εἰς τὴν Σαλαμινίαν,
 Παφίαν, Ἀμαθυστίαν, καὶ Λαπιθίαν. φυσικὰ δὲ διαι-
 ρεῖται εἰς δύο μέρη, ὑφ' οὗτος ὄρος ἐκτεινομένη ἐξ ἀνατολῶν
 ἐπὶ δυσμῶν. τὸ ὀνομαστὸν ὄρος ταύτης εἶναι ὁ Ὀλυμπος,
 τὸ ὅποιον μετὰ τὸ να εἶναι ὅμοιον εἰς τὸ χῆμα μετὰ μασόν,
 Μασοειδὲς ἐπονομάζεται, κείμενον εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἀ-
 μαθυστίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτισεν ἡ Ἁγία Ἐλενή, ἐπα-
 νακάμφασα ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ, μετὰ τὴν ἐφόδρουν τοῦ
 τιμίου Ξύλου, Ναόν, εἰς τὸν ὅποιον ἔθεσε καὶ εἷα κομ-
 μάτι ἐκ τῆς τιμίου Ξύλου τῆς Σταυρῆ, καὶ δ' οὗτος ἔβρεξεν, ὅ-
 περ πρότερον εἰς τὴν Κύπρον δὲν ἔπεσε βροχὴ ἑπὶ δεκαε-
 πτὰ ἔτη. δι' αὐτὴν αἰτίαν τότε ἐρημώθη ἡ Κύπρος, βασι-
 λεύοντος τῆ Μεγάλου Κωνσταντίνου. πεσῶσης δὲ τότε τῆς
 βροχῆς, πάλιν ἐπανέκαμφαν εἰς τὴν Πατρίδα τῶν οἱ Κύ-
 πριοι. ἐκ τῶν τῶ ὄρος ἐξέρχονται ποταμοὶ, ὁ Λύκος, καὶ
 ὁ Πεδαιῶς, οἱ ὅποιοι ποταμοὶ, ὡσπερ καὶ οἱ λοιποὶ, εἶναι

παρόμοιοι με Χειμάρρες, ἔσοντας κὴ ἡ νῆσος νὰ εἶναι ἀνυδρος. εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος λέγεται νὰ γεννᾶται κὴ ζῶον παρόμοιον μετὸν προκόδειλον, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν εὐτοπίων Λάμιγγα καλεῖται.

4. Αὕτη ἡ νῆσος ὀνομάζεται κὴ δεύτερα Γεσινιανή, εἰς τιμὴν Θεοδώρας τῆς γυναικὸς τῆς Γεσινιανῆς. εἶναι εὐοίρος, δέλειος, κὴ πάμφορος. ἔχει μέταλλα χαλκῆ ἀφθονὰ τὰ ἐν Ταμασσῶ, κατὰ τὸν Στράβ. ἐν οἷς τὸ Χαλκανθές γίνεται, κὴ ὁ ἴος τῆς χαλκῆς, χρήσιμα πρὸς ἰατρικὰς δυνάμεις. εἰς τὰ χαλκεῖα τῆς Κύπρου, ὅπως ἔκαμον εἰς πολλὰς ἡμέρας τὸν χαλκίτην λίθον, ἐγεννῶντο εἰς τὴν μέσῃ τῆς πυρρῆς ζαύφια μείζονα τῶν μυιῶν, πτέρωτὰ, τὰ ὁποῖα ἀπιδέσαν, κὴ ὤρεπάτην εἰς τὸ πῦρ, ἀφισάμεινα δὲ τὰ πυρρὸς ἔθνησκον. καλεῖται δὲ ταῦτα Πυραλίδες, κὴ Πυραύσας. λέγουσιν ἀκόμη, ὅτι αὕτη ἡ νῆσος τὸν παλαιὸν καιρὸν δὲν ἐδέχετο τὰ νεκρὰ ἀνθρώπινα σώματα, ἀλλ' ὅσα ἔθαπτον τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα τὰ ἔρριπτον ἔξω τοῦ τάφου. οἱ Κύπριοι ἐσάθηνσαν πάντοτε κατωφερεῖς ὑπερβαλλόντως εἰς τὰ ἀφροδίσια, πόσον οἱ ἄνδρες, ὅσον κὴ αἱ γυναῖκες ὥστε ἐκ τῆς οἱ παλαιοὶ ἀφιέρωσαν τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἀφροδίτην. ἄθρον κὴ ἡ Ἀφροδίτη Κύπρις παρακομάθη. Ἐπίσκοπος τῆς Κύπρου ἐχρημάτισε κὴ ὁ Ἱερὸς Ἐπιφάνειος, ὁ ὁποῖος ἔγραψεν ὀγδοήκοντα βίβλους κατὰ Αἰρέσεων, καὶ τὰ ἐξῆς. τοῦτος ἔλθων εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ διαφερόμενος Ἰωάνη τῷ Χρυσόστομῳ, εἶπεν εἰς αὐτὸν ἔλπίζωσε μὴ ἀπαθανεῖν Ἐπίσκοπον. ὁ δὲ Ἰωάννης ἀντέφησεν, εἰδὲ ἐγώσε τῆς αἴης ἐπιβήσασθαι πάλεως, τῶν ὁποῖων κὴ τῶν δύο οἱ λόγοι ἀλήθευσαν. διότι ὁ Ἐπιφάνειος ἐτελεύτησεν εἰς τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ ὁδὸν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξοριθεὶς, κὴ διάφορος δυσυχίας παθὼν, ἀπέθαιε. Σαζόμενος ἰσοεὶ. κεφ. ιε'. Ἡ Κύπρος τὸ πρῶτον αἰρῖζεν ὑπὸ ἐδικῶν τῆς Βασιλέων, εἶτα ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. μετέπειτα ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

διὰ Δουκῶν. ἐν ἔτει δὲ ὑπὸ Χριστῶ 1181., ἢ 1190.,
 Ῥιχάρδος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγκλίας, στρατεύσας μὲν σὸλον
 εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τῶν ἐκεῖσε Σαρακηνῶν, ὑπὸ χει-
 μῶνος, καὶ ζάλης τῆς θαλάσσης, κατέλαβε τὸν λιμένα τῆς
 Κύπρου, καὶ βεληθεὶς ἐξελθεῖν ἔξω, ἐκωλύετο ὑπὸ τῶν
 Κυπρίων. ὅθεν καὶ αὐτὸς θυμωθεὶς, καὶ κινήσας πόλεμον
 κατ' αὐτῶν, ἐκυρίδυσεν τῆς νήσου μὲν τὸν θάνατον τῶν Χερ-
 σάλας, καὶ τὴν ἐπώλησεν τῶν Ἰππέων, ὅπως παρονομάζον-
 ται Τεμπλάροι, διὰ ἑκατὸν χιλιάδας σκεδῶν. ἔτι δὲ πάλ-
 λιν, διὰ τῆς αὐτῆς τιμῆς, τὴν ἐπώλησαν εἰς τινὰ Γάλλον,
 καλέμενον Γεΐδωνα, τῶν ὁποίων ὁ ἀδελφὸς Ἀμέειγος, ἔ-
 λαβε ὡσαύτως τὸν τότε Πάπα, τίτλον Βασιλέως, καὶ καθεξῆς
 τὴν ὄριζον οἱ διάδοχοι τῆς, ἕως ὅπως ἦλθεν εἰς τὴν ἐ-
 ξουσίαν τῶν Γεννησίων, ὑπὸ τῶν ὁποίων τὴν ἐπῆραν οἱ
 Βενέτοι ἐν ἔτει 1473. τῶν ὁποίων λέγεται νῦν τὴν ἔχου-
 σαι Καθαρίνα ἢ Κορνηλία, καὶ τὴν ὄριζαν ἕως ἔτις
 ὑπὸ Χριστῶ 1570. διότι ἐν τῇ αὐτῇ ἔτει, τῇ κβ'. τοῦ
 Σεπτεμβρίου, διώξας αὐτὸς ἐκεῖθεν ὁ Σελταὺν Σελίμ τὴν
 ἐκυρίδυσεν, μόνον ἕως τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ὑπογόνον αὐτῆς.

Οὐ μακρὰν ταύτης τῆς νήσου, κατὰ τὰ ἐσωτερικὰ μέ-
 ρη, κεῖνται δύο, ἢ τέσσαρες νῆσοι, Κλειδές καλέμεναι,
 καὶ κοινῶς Κάπο δὲ Σαὐτ' Ἀνδρέα, ὡσαύτως καὶ τὸ Ἀκρωτή-
 ριον. ὁμοίως καὶ αἱ Κάρπασοι νῆσοι, κληθεῖσαι ὑπὸ τῆς
 Καρπασίας πόλεως τῆς Κύπρου, ἢ ὑπὸ τῆς Καρπάσου,
 αἱ ὁποῖαι κεῖνται μετὰ τῆς Καρπασίας πόλεως, καὶ τῆς
 Δυναρέτης Ἀκρωτηρίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ'.

Περὶ τῆς Μικρᾶς Ἀρμενίας.

1. Ἡ Μικρὰ Ἀρμενία, ἣτις καὶ ἐλάσσων λέγεται,
 πρὸς διασολλὴν τῆς μείζονος (καὶ γὰρ ἅπασα ἡ Ἀρμενία,
 κληθεῖσα ὑπὸ Ἀρμενία τῆς συντροφῆς τῆς Ἰάσωνος, δια-
 ρεῖται.)

ρείται διὰ τῆ Εὐφράτε ποταμ. εἰς μείζονα, καὶ ἐλάσσονα) καὶ ὑπὸ τῆ Τέρκων Ἀλαδελί, περιορίζεται ὑπὸ δυσμῶν, καὶ τῆ βορέως, ὑπὸ τῆ Σκορδίσκε ὄρες· ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Εὐφράτε ποτ. καὶ ὑπὸ μεσημβρίας, ὑπὸ τῆ Ἀρμαίε ὄρες. τέμνει αὐτῷ εἰς τὴν μέσῳ ὁ Ἀντίταυρος τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆ Τέρκων Καραδαγ καλεῖται. ποταμὸς ταύτης εἶναι ὀνομασθὸς ὁ Μέλας, ἐκ τῆ Ἀργαίε ὄρες τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ διὰ τῆς ἐλάσσονος Ἀρμενίας τρέχων ἐπὶ πολὺ διάστημα, εἰσβάλλει τελευταῖον εἰς τὸν Εὐφράτην.

2. Χώρας δὲ ἔχει, ἥτοι σμικροτέρας Ἐπαρχίας, Ἀρκετικωτάτην τὴν Ὀρβαλισιλιῶν, ὑπ' αὐτῷ δὲ κεῖται ἡ Αἰτελαυή, εἶτα ἡ Αἰρετικὴ, καὶ ὑπ' αὐτῷ ἡ Ὀρσιλιῶν, καὶ μεσημβρινωτάτη μετὰ τὴν Ὀρσιλιῶν, ἡ Ὀρβησιλιῶν. καὶ Στρατηγίας ποτὲ εἶχε τὴν Καταονίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἄνω τῆς Κιλικίας, συνορεύουσα μὲ τὴν Καππαδοκίαν, καὶ μέρος ταύτης. πλησίον δὲ τῆς Καππαδοκίας ἐκατοίκουν οἱ Λοκόσυροι. τὴν Μοριανῶν, τὴν Λακίνιαυῶν, καὶ τὴν Ἀραυιλιῶν. πόλεις δὲ πλείστας, ὡς αὐτὰ τῆ Πτολ. ἔξεσιν ἰδεῖν, ἐκ τῆ ὁποίων ὅσαι δεισκοντο αὐτὰ τὸν Εὐφράτην ποτ. ἦσαν αὐταί. Σινήρα, Ἀζιεῖς, κοινῶς Ἀρξικαῦ, ἡ Ἀρσιγαῦ. τινὲς λέγουσιν ὅτι αὐτὴ νῦν εἶναι ἡ Θεοδοσιόπολις, τὸ δὲ Ἐσδρὴμ νῦν εἶναι ἡ Σίμυρα, ἀλλὰ σφάλουσι. Δάλαυδα, Ἰσμάρ, Ζιμάρ, Δασκῦτα, ἐν τῷ δὲ καὶ παρὰ τὰς Ὀρεινὰς αὐταί. Σάταλα, ἡ ὁποία κοινῶς Παλλί κατὰ τινὰς λέγεται, πόλις μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Σεβασείας Μητροπολίτην. Δόμανα, Τάπυρα. Νικόπολις, ἥτις ὑπὸ τῆ Τέρκων λέγεται Σεπί Καρα Ἰσάρ, κτιθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πομπηῖε, κατὰ τὸν Δίωνα, μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Σεβασείας Μητροπολίτην. κεῖται κατὰ τὸ πέρασ τῆς Καππαδοκίας, καὶ πρὸς τὸν Κεραυνὸν ποτ. ἐν ὄρει. κάτωθεν ἔχουσα κάμπον μέγαν, ὅστις λέγεται ὑπὸ τῆ Τέρκων Ἄκ' Ἰσάρ Ὀρβασί. ἀπέχει τῆς Σεβασείας 50. μίλια πρὸς Νότον, ὅσον

ἴσον καὶ τῆς Σαταίων πρὸς βορρῆαν. Χορσαβία, Χάραξ,
 Δάγωνα, Σελεοβόρεια. Καλτιόρεια. Ἀγάλιβα. Πισιγ-
 γάρα. Γοδάσα. Καράπη. Μασάρα. Ὀρόμανδρος. Ἴσ-
 πα. Φέφωνα. Ἀρανή. Φεράγωνα. Μαρδάρα. Οὐμισά-
 πα, Ὀρσάρα. τῆς δὲ Μελιτινῆς Χώρας πόλεις ἦσαν πα-
 ρὰ τὸν Εὐφράτην ποτ. αἰδε. Δάγασα. Σινίς Κολώνια.
 Μελιτινή, κοινῶς Μαλατιά, ἡ Μητρόπολις τῆς ἐλάσσονος
 Ἀρμενίας, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Μητροπολίτη, εἰς τὸν
 Εὐφράτην παρακειμένη, καὶ ἀπέχεσα τῆς Σαμοσάτων πρὸς
 βορρῆαν 90. μίλια. ἐντὸς δὲ τῶν πόλεων, ἦσαν Ζω-
 παρισός, Τταειασός, Κιαύικα, Φεσιπάρια, Εὐσημάρα,
 Ἰασός, Κιάκισ, Δόγαισα, Μάρκελα, Σήμιζος, Λαλη-
 ρεσίς, τῆς δὲ Στρατηγίας Καταονίας, πόλεις ἦσαν Κα-
 βασός, Τυύνα, Τιραλλίς, Κύβισρα, κοινῶς Ἀρμιναχά,
 πόλις μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Τυαίων Μη-
 τροπολίτην, Κλαυδιόπολις, Δοκισενδός, Πολυανδός. Κό-
 μανα Καππαδοκίας, πόλις κειμένη πλησίον τῆς πηγῶν
 τοῦ Σάρου ποταμοῦ, καὶ ἔτι κληθεῖσα πρὸς διασολίω τῆς
 Ποντικῶν Κομαίων. εἶχε θρόνον Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Με-
 λιτινῆς Μητροπολίτην. λογιάζουσι τινὲς ὅτι αὕτη καὶ λέ-
 γεται τώρα Ἀρμιναχά. Μάψα Κρίων, Ταυαδαίς, καὶ
 Λεαυδίς. τῆς δὲ Στρατηγίας Μυριανῆς εἶναι αὗται, Σιν-
 ζίτα, Κόταινα, Ζοροπασός, Νύσα, κοινῶς Νύσι, πό-
 λις μὲ θρόνον Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Καισαρείας, ἀπέχε-
 σα ταύτης 60. μίλια πρὸς ἀνατολάς. Ἀράσαξα, Καρ-
 ραλίς, καὶ Γαρνάκη. τῆς δὲ Στρατηγίας Λακινιασινῆς,
 πρὸς μετὰ τῷ Εὐφράτη ποτ. εἶναι αὗται. Κόρκη, Μέτει-
 τα, τὴν ὁποίαν λέγουσι νῦν εἶναι τὸ νυνὶ Μαράσιον, κοι-
 νῶς Μαράσι, πόλις περίπυτος, πρὸς τῷ Εὐφράτη πο-
 ταμῷ κειμένη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατρά-
 πη, καὶ πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Ἀρμενίας, καὶ Κλαυ-
 δίας. ἐντὸς δὲ τῶν, Καπαρκελίς, Διζωάτρα, Πασάρ-
 ρη, Κιζάρα, Παβάγαινα, Νολασυών, καὶ Λαύγασα. τῆς

δὲ Στρατηγίας 'Ραυλικῆς, παρὰ μὲν τὸν Εὐφράτιον ποτ. κείνται 'Ιελιοπόλις, Βαρζάλω, εὐτὸς δὲ τῶν, Σερασπέρη, Λακριασός, 'Αντέλεια, καὶ 'Αδατθα. αὐταὶ ἐν αἰρήθεισαι πόλεις, καὶ μόνον τὰς ἀρχαίας ὀνομασίας ἀπώλεσαν, ἀλλὰ καὶ αἱ πλείονες εἰπεῖα γεγονάσι, καὶ ἠφανερίθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τῆς Συρίας.

1. **Ἡ** Συρία εἶναι καὶ μικρὸν μέρος τῆς 'Ασίας, πολλὰς 'Επαρχίας ἐν ἑαυτῇ περιέχουσα, μάλιστα τὸν παλαιὸν καιρὸν, ὅτε ἡ Σαμίραμις ἐβασίλευεν (τῆς ὁποίας τὸ βασίλειον ἐστάθη ἰχυρώτατον εἰς τὴν Συρίαν) περιελάμβανε καὶ τὴν 'Ασυρίαν, τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ τὴν Βαβυλωνίαν, αἱ ὁποῖαι Σατραπίαε ὑπερὸν ἀπ' αὐτῆς ἐχωρίσθησαν, καὶ ἔμεινον οἱ ὄροι τῆς Συρίας, ὑπὸ μὲν 'Αρκτων ὁ 'Αμανός τὸ ὄρος, δι' ἃ χωρίζεται τῆς Καππαδοκίας, καὶ τῆς 'Αρμενίας, προσέτι καὶ τῆς Κιλικίας. ὑπὸ δὲ 'Ανατολῶν, ὁ Εὐφράτης ποτ. διὰ τὰ ὁποῖα διαιρεῖται τῆς Μεσοποταμίας, μέχρι τῆς Θελίκης πόλεως, καὶ κείθεν ὑποπτερματίζεται ὑπὸ τῆς 'Ερήμης 'Αραβίας. ὑπὸ μεσημβρίας ἔχει τὴν Πετραίαν 'Αραβίαν, καὶ ὑπὸ δυσμῶν ἔχει μέρος ταύτης τῆς Πετραίας 'Αραβίας, καὶ τὸ Συριακὸν Πέλαγος, ἢ τοι τὸ Φοινίκιον, καὶ προσέτι τὸν 'Αμανὸν τὸ ὄρος, δι' ἃ διακρίνεται τῆς Κιλικίας. τὰ μήκος, κατὰ τὸν Κλεβέριον εἶναι μεταξύ τῆς Σιρβωνίδος λίμνης, καὶ τῆς Ταύρε, ὄρος μιλίων 140., τὸ δὲ πλάτος μεταξύ τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς ἐρήμου 'Αραβίας μιλίων 50. Συρία ἐκλήθη ὑπὸ Σύρε τῆς ἡοῦ τῆς 'Ἐπόλλωνος, καὶ Σινώπης τῆς θυγατρὸς τῆς 'Ασωπού, ὅσις πρῶτος ἐκεῖ ἐβασίλευσεν. ὑπὸ δὲ τῆς 'Εβραίων λέγεται αὕτη 'Αράμ, ὑπὸ 'Αράμ τῆς ἡοῦ τῆς Σήμ. καὶ πάλιν λέγονται οἱ Σύροι 'Αραμαῖοι, ὡς ἔφαθ' ἡ 'Ἰωσήφω, καὶ τῶν

τῆς Στραβῶνι φαίνεται. ἡ δὲ τῆς Τύρκων Συριαὶ ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σορία.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Συρίας εἶναι ταῦτα, ἡ Πιερία, τὸ ὁποῖον συνεχίζεται μετὰ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος. Τὸ Κάσιον, τὸ ὁποῖον κοινῶς κατὰ τὸν Νίγηρον, Λίτζα λέγεται, ἀπτόμενον τῆς Συριακῆς Πελάγους μεταξὺ τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Φοινίκης, τὸ ὕψος τέσσα μιλίων. 4. λέγεται ὑπὸ τοῦ Πλινίου εἶναι τὸ ἀντικρὺ τῆς Κασίας ὄρους ἰσάμενον ὄρος, Ἀντικασίον ὀνομάζεται. ὁ Λίβανος, καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, καὶ ὁ μὲν Λίβανος ἀρχεται πλησίον τῆς Τειπόλεως, καὶ τῆς Ἀκρωτηρίας, τὸ ὁποῖον λέγεται Πρόσωπον τῆς Θεῆς. ὁ δὲ Ἀντιλίβανος ἀπὸ τῆς Τύρκου, ἐγγὺς τῆς Σιδωνίας Πελάγους, τὰ ὁποῖα ὄρη ἀλλήλα κεῖνται, καὶ συνδεδεμένα τοπάλαι ἦσαν δι' εὐδὸς τοίχου. πλειώνουσι δὲ πλησίον τῶν ὄρων τῆς Ἀραβίας, τῆς ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς Χώρας, καὶ τῆς Τραχανιτῶν ὄρων, καὶ ἄλλων, ἅτινα ἔχει Λόφος εἰσβάλακας, καὶ καρποφόρους. ἡ Χώρα δὲ, ἥτοι ὁ τόπος, τὴν ὁποίαν περικλείουσιν, εἶναι δὲ δαιμονοσάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ τῆς Ἰορδανῆς. περὶ αὐτῶν τῶν ὄρων τῆς Λιβανίας, καὶ Ἀντιλιβανίας, γίνεται μνήμη καὶ εἰς τὴν Θεῖαν Γραφήν, διὰ τὴν ἐξοχότητα τῆς Κέδρων, διὰ τὸ πλῆθος τῆς Μύνας, ὅπου ἐκεῖ πίπτει, διὰ τὴν τελειότητα τῆς οἴνου, καὶ τὴν ὠριμότητα τῆς θύσεων. Ὁ Λίβανος γονῶν χόρτα ὑγιεινὰ, καὶ δὲ ὠδύσαται, καὶ μάρμαρα ἀγάθει λακρότατα. ἀπ' αὐτῆς ἐλάμβανον λίθους καὶ ξύλα, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ἱερῆς, καὶ ἄλλων. εἰς τὰς Κοιλιάδας τῆς Λιβανίας ἐτρέφοντο τὰ περισσότερα τῶν ζώων, ὅπου ἐθυσίαζον εἰς τὸ Ἱερόν. εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἐγίγνετο τοπάλαι καὶ πλῆθος λιβανωτῶν, ἀφ' ὅρου ἐλαβε τὴν ὀνομασίαν. ἐξ αὐτῆς τῆς ὄρου ἐξέρχονται ποταμοί, ὁ Ἰορδανῆς, ὁ Χρυσορροῖας, ὁ Ἐλαθέριος, ὁ Λύκος, καὶ ὁ Ἀδωνίς. κατοικῶσι τῶρα εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος τὸν Λίβανον οἱ Μαρωνῆται, οἱ ὁποῖοι εἶναι Χριστιανοί, καὶ ὁμιλοῦσι τὴν Ἀραβικῶν.

κὴν διάλεκτον, εἰς δὲ τὰ Ἐκκλησιαστικά καθαρώς τὴν Συριακὴν, καὶ τὰ ἑξῆς. ἔχει ὄρη προσέτι ἡ Συρία, παρά μὲν τὴν Ἐρημον Ἀραβίαν, τὸν Ἀλσάδαμον τὸ ὄρος. ἄλλο δὲ τὴν Ἰεδαίαν τὸν Ἴππον τὸ ὄρος, καὶ τὰ ἑξῆς.

3. Ποταμοὶ δὲ ὀνόμαστοί τῆς Συρίας εἶναι οὗτοι, ὁ Ὀρρόντης, ὁ ὁποῖος καὶ Τυφῶν καλεῖται, κατὰ τὸν Στράβ. Ὀφίτης κατὰ τὸν Πομπόνιον. Λάδων κατὰ τὸν Φιλόστρατον, καὶ κοινῶς Ὀρόντζ, καὶ Σολδίν. ἔτος ἀρχεται ἐκ τῆς κοίτης Συρίας, καὶ ποτίζων πολλὰς Πόλεις, εἰσέρχεται εἰς τὸ Συριακὸν Πέλαγος, μεταξύ τῆς Σελοκείας Πιρίας, καὶ τῆ Ποσειδίας. Ὀρρόντης ἐκλήθη, ἀπὸ τῆ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρρόντε. ἄλλο αὐτὸν μυθολογείται νὰ ἔρχου ἢ κεραύνωσις τῆ Τυφῶιος, καὶ τὰ ἄλλα τῆ Ἀρίμων. τῆς δὲ Φοινίκης εἶναι ὁ Ἐλούθερος ποτ. κοινῶς Βαλανιά. ἀρχεται ἐκ τῆ Λιβάνε ἔρως ἐν τῇ Ἰεραία, καὶ ποτίζων τὴν Γαλιλαίαν τῶν Ἑθνῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Φοινίκιον Πέλαγος, μεταξύ τῶν Βαλαναίων, καὶ τῆς Σιμύρας. λέγει ὁ Πλίνιος, ὅτι εἰς τινὰ διωρισμένον καιρὸν τῆ ἔτους, ἀέρχοντο εἰς ἑπτῶτον τὸν ποταμὸν ἐκ τῆ Φοινικίης, πλῆθος θαλασσίαν χελωνῶν. λογιάζουσι τινὲς, ὅτι αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ Σαββάτιος ποτ. ὁ ὁποῖος εἰς τὰς ἑξ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἔτρεχε, καὶ εἰς τὴν ἑβδόμην ἑσαββάτιζε, τετῆσιν ἡμέραι, καὶ δὲν ἔτρεχε. Ἰώσηφ. βιβλ. ζ'. κεφ. κδ'. Πλίνιος βιβλ. 31. κεφάλ. 2. Ἰσίδωρος βιβλ. 13. κεφάλ. 13. Ἦλθον εἰς αὐτὸν ὁ Οὐεσσασιανὸς νὰ ἰδῆ περὶ τῆτε. καὶ αὐτὸν λογιάζει ὁ Ἀδροχώμιος νὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ποῦ εἰς τὸ Ἄσμα ὁ Σολομών καλεῖ πηγὴν Κήπε. ὁ Ἄδωνις, καλεῖται ἐπὶ τῆ ἐντοπίαν Σκύλος, καὶ Ναρακελλεβέ, κατὰ τὸν Γεϊλιέλμον Τύριον. ἔτος ἀρχεται ἐκ τῆ Λιβάνε ὄρος, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Φοινίκιον Πέλαγος, μεταξύ τῆς Βύβλη, καὶ τῆς Βηρυτῆ τῆ πόλεων. ἔτος χωρίζει τὴν Διοίκησιν τῆ Πατειάρχε τῆς Ἀντιοχείας, ἀπὸ τῆς τῆ Ἰεροσολύμων Πατειάρχε. ὁ Δέων ποτ. Δαμόρ ὑπὸ τῆ ἐντοπίαν

ποπίων λεγόμενος, ἄρχεται ἐκ τῆς Λιβαύης ὄρας, καὶ ἐμβαί-
νει εἰς τὸ αὐτὸ Πέλαγος μεταξὺ τῆς Βηρυτῆς, καὶ τῆς Σι-
δῶνος τῶν πόλεων. ὁ Βῆλος, ὅστις εἰσβάλλει εἰς τὸ αὐτὸ
Πέλαγος, πλησίον τῆς Πτολεμαίδος 2. στάδια. εἰς αὐτὸν
τὸν ποταμὸν φρωτοδρέθη ἢ ὕελος κατὰ τὸν Πλίνιον. ὁ
Χερσεός ποταμ. ὅστις εἰσβάλλει εἰς τὴν αὐτὴν Θάλασσαν,
μεταξὺ τῶν Δῶρων, καὶ τῆς Καισαρείας τῆς Στράτωνος. καὶ
ἔτος ὁ ποταμὸς εἶναι τὸ πέρασ τῆς Φοινίκης. ἠδὲ τῆς
ἀκόμῃ εἶναι τῆς Συρίας ποταμοὶ ἐκεῖνος ὅπῃ τρέχει πα-
ρὰ τῆν Παλμύραν, καὶ ὁ Χρυσορρόας ἠδὲ τῆν Δαμασκὸν
ρέων, Φαρφάρ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων λεγόμενος. καὶ μέρος τῆς
Ἰορδαύης, τὸ πρὸς τῇ Γεννησαεΐτιδι λίμνῃ. καὶ ὁ Σίγγας
ποτ. ὁ ὅποιος ὑπὸ τῆς Πισείας φερόμενος πρὸς Ἀρκτας,
καὶ πρὸς Ἀνατολὰς ἐπιστρέφων, εἰσβάλλει εἰς τὸν Εὐφρά-
τιν ποταμὸν.

4. ἔχει μικροτέρας Ἐπαρχίας αὐτῆ ἠδὲ περὶ δέ-
κα, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς περὶ ἐκάστης ἰδίως ρηθῆσεται. Στρα-
τηγίας δὲ πανυῶ μείζονας μὲν τρεῖς, τῆς Χαλεπιῆς δηλαδὴ,
τῆς Δαμασκῆς, καὶ τῆς Τειπόλεως· ἐλάσσονας δὲ πλείους.
πόλεις δὲ ἠδὲ θαλάσσιαι ἦσαν, καὶ εἶναι αὐταί· μετὰ τῆν
αὐτῶν ρηθεῖσαν Ἰασὸν πόλιν, καὶ τὰς Κιλικίας πύλας, κεί-
ται ἢ κατὰ Ἰασὸν Ἀλεξάνδρεια, κοινῶς Ἀλεξανδρέττι,
καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Σκευδερῶνα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισ-
κόπου, καὶ Ἐμπόριον ἠδὲ φημον· ἔχει λιμένα καλόν, καὶ
ἀπέχει ὑπὸ τὸ Χαλέπ πρὸς δυσμὰς μίλια 50., καὶ ἄλλα
ποσαῦτα ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας πρὸς βορέαν. Μυειάνδρος
πόλις ποτὲ πρὸς τὰς Ἰπρωρείας τῆς Ἀμανῆ ὄρας, ἀπέχε-
σα τῶν Κιλικίων Πυλῶν 270. στάδια. Ρῶσος, καὶ Ρῶσ-
σιον ὑπὸ τῆς Πολυαίνης, καὶ κοινῶς Ἐλρός, πόλις μὲ θρό-
νον ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας Πατριάρχην.
Σκόπελος Ρῶσικός, Ἀκρωτήριον, τὸ ὅποιον κοινῶς Κά-
βο Γαγγίρ λέγεται, ὑποτελέμενον ὑπὸ πῶν Ρῶσίων ὄρας.
Σελδύκεια Πισεία, κοινῶς Σολδὶν, ἢ Σελδύχε γκέλ Μπε-
εἰ,

εἰ, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Μητροπολίτη, ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας·
 αὕτη πρότερον ἐκείλειτο Ὑδατος Ποταμοί, ἐκτίθη δὲ Σελ-
 δόκε τῆ Γιῦ τῆ Ἀντιόχε, ἀπέχεσα τῆ ἐκβολῶν τῆ Ὀρ-
 ρόντε 40. στάδια, παρονομάζεται ὑπὸ τῆ Στράβωνος πρῶ-
 τη τῆ Σύρων μετὰ τῶν Κιλικίαν. ἀνωθεν ταύτης εἶναι τὸ
 Κάσιον ὄρος. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία Σελδίκης,
 ὡσπερ καὶ δὲ τῆ Κασίε ὄρος, Κασιῶτις. καὶ δὲ τῆς Ἀν-
 τιοχείας Ἀντιοχεινή, καὶ Τετράπολις δὲ τῆ ἐν αὐτῇ πεσ-
 σάρων πόλεων τῆ διασημοτέρων, τῆς Σελδίκης, τῆς Ἀν-
 τιοχείας, τῆς Ἀπαμείας, καὶ τῆς Λαοδικείας, φερεχο-
 μῶν ἐν τῆ μετὰ τῶν πῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Συροφοινικίας,
 τῆς Κοίλης Συρίας, τῆς Κομαγηνῆς, καὶ τῆ Συριακῆ Πε-
 λάγης αὐταὶ αἰ δ' πόλεις ἐπάνυμοι γεγονόσιν, ἡ μὲν με-
 γίστη Ἀντιόχεια, Ἀντιόχε τῆ Πατρὸς τῆ Σελδίκης, ἡ δὲ
 ὀχυρωτάτη Σελδίκεια, αὐτῆ τῆ Σελδίκης. ἡ Ἀπάμεια τῆς
 γυναικὸς αὐτῆ, καὶ ἡ Λαοδίκεια, τῆς Μητρὸς αὐτῆ. Ἀ-
 δελφαὶ δὲ ἐκαλοῦντο, διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλας ὁμόνοιαν. ἔ-
 πέται μετὰ τὰς ἐκβολὰς τῆ Ὀρρόντε ποταμῆ (αἱ ὁποῖαι
 κοινῶς Πόρτα Σιμῶνε λέγονται) τὸ Ποσειδίου, πόλις
 σμικρὰ, κοινῶς Παϊάσι, ἔχεσα Λιμνὴ καλὸν. Ἡρά-
 κλεια, εἶτα ἡ Λαοδίκεια, κοινῶς Λυχε, πόλις δλίμε-
 ρος, καὶ διάσημος ποτὲ, κάλλιστα ἐκτισμένη, τιμηθεῖσα εἰς
 ἑσθρόνον Μητροπολίτη. Ἐπίσκοπος ταύτης ἐστάθη ὁ Ἀπολ-
 λυάριος, ὅστις μετέφρασε πολλὰ τῆς Θείας Γραφῆς δι' ἡ-
 ρωϊκῶν σίχων. ἐλύπησεν αὐτῶν τὴν πόλιν καὶ μετρίως ὁ
 Δολοβέλας καταφυγῶν εἰς αὐτῶν τῆ φόβῳ τῆ Κασίε. καὶ
 τὰ ἐξῆς. ἔχει τόπον πάμφορον, καὶ πολυοῖνον. κεῖται πρὸς
 τὰς ὑπαρείας τῆ Κασίε ὄρος, καὶ ἀφίσταται τῆς Ἀντιο-
 χείας 30. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 35. τῆς Ἀπαμείας πρὸς
 τὸν Καικίαν. πανυῶ εἶναι σμικρὰ, καὶ κατ' ὀλίγον ἐλλείπει
 καθ' ἑκάστω. Γάβαλα, κοινῶς Γιβέλ, πάλις μεθ' ἑσθρόνον
 Μητροπολίτη ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας. ἀπέχει τῆς Λαοδι-
 κείας 18. μίλια πρὸς Νότον, καὶ 24. τῆ Βαλαναιῶν πρὸς

βορέαν. Πάλτος, κοινῶς Βόλδο, πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς μυθολογῶσιν, ἐτάφη Μένων ὁ υἱὸς τῆς Αὐγῆς. αὐτὴ ἦτον ἡ παλαιὰ πόλις τῆς Ἀραδίων. Βαλαναῖαι, κοινῶς Βαλανιά, πόλις πλησίον τῆς ἐκβολῶν τῆς Ἐλούθερς, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀπαμείας Μητροπολίτην, καὶ τὰ ἐξῆς. Μετὰ ταύτῃ ἀρχεται ἡ παραθαλασσία τῆς Φοινίκης, ἀπὸ τῆς Ἐλούθερς ποταμῆς, καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Ἡ Φοινίκη τοπάλαι, ἦτον ὅλος ἐκεῖνος ὁ παραθαλασσιος τόπος, ὁ ὁριζόμενος μεταξὺ τῆς Ἐλούθερς ποταμῆς καὶ τῆς Πηλασίας, πόλεως τῆς Αἰγύπτου. ὕστερον δὲ ἐς ἐνδοθῆσαν οἱ ὄροι ταύτης, καὶ Φοινίκη μόνον καλεῖται ἡ παραθαλασσία Χώρα, ἡ ὁποία περιέχεται, ἀπὸ μὲν τῆς Βορέως ὑπὸ τῆς Ἐλούθερς ποτ. (δι' ἧς ξεχωρίζεται τῆς λοιπῆς Συρίας) ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Χερσέας ποταμῆς.

Αὐτὴ ἡ Φοινίκη διαιρεῖται ὑπὸ τῆς Γερῶν Ξυγγραφέων εἰς δύο μέρη, εἰς τὴν ἀνωτέραν Γαλιλαίαν, ἢτοι τῆς Ἐθνῶν, καὶ εἰς τὴν Συροφοινίκην καὶ ἡ μὲν Γαλιλαία τῆς Ἐθνῶν κεῖται μεταξὺ τῆς ἐκβολῶν τῆς Χερσέας ποταμῆς, καὶ τῆς Ἀντιλιβαῆς ὄρους. ἡ μεταξὺ τῆς Ἐλούθερς ποτ. καὶ τῆς Ἰεπταήλ, ἢτοι τῆς φυλῆς τοῦ Ζαβελών, ἡ δὲ Συροφοινίκη μεταξὺ τῆς ὄρων τῆς Λιβαῆς, καὶ Ἀντιλιβαῆς, ὅπερ εἶναι ὁ Κάμπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεῖος Γρηγόριος κτείνας τὸν δράκοντα, ἐλούθέρωσε τὴν παρθένον θυγατέρα τῆς ἐκεῖ βασιλεύοντος. Εἰς τὴν Γαλιλαίαν τῆς Ἐθνῶν εἶναι ὁ Κάρμηλος, ὄρος περίφημον· εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Προφήτης Ἡλίας νικήσας θαυμασίως τὴς Ἱερεῖς τῆς Βάαλ, κατέσφαξεν αὐτὴς εἰς τὸν χειμάρρην τὸν Κισῶν. εἶναι καὶ ἄλλο ὄρος Κάρμηλος, εἰς τὸ μέρος τῆς φυλῆς τῆς Ἰέδα, ὅπερ ἐκατοίκησαν ὁ Νάβαλ, καὶ τὰ ἐξῆς. Οἱ Φοινικεῖς ἔκτισαν εἰς διαφόρους Ἐπαρχίας πολλάς πόλεις, ἐσάθησαν οἱ πρῶτοι ἐφοδρεταὶ τῆς γεωμετρίας, (α) καὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ τὸν Πλίνιον. κα-

(α) Ὅρα τὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην σὺμ. Α'. σελ. 16. Ἐξῆς.